

Čís. 470.

Zákon ze dne 23. července 1919**o zatímním upravení služebních platův a právních poměrův učitelů-legionářů, vojákův a jejich rodin.**

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Učitelům, kteří se stali službou ve válce nezpůsobilými ke službě školní, náleží podle zákona ze dne 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n., všechny výhody, které byly, nebo budou přiznány státním úředníkům v souhradném služebním postavení.

Totéž platí o manželkách a dětech učitelů veřejných škol obecných a občanských, kteří ve válce padli nebo jinak ve spojitosti s vojenskou službou zemřeli nebo se stali nezvěstnými.

Při tom jest vzítí za základ pro připočítávání válečných let a pro vyměření pensijních a zaopatřovacích požitků služební dobu a služební hodnost učitele podle uvedeného zákona ze dne 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n.

§ 2.

Učitelé, příslušníci československé armády (legionáři a vojáci z doby po 28. říjnu 1918), kteří se válkou stali neschopnými vykonávat své učitelské povolání, nebudtež až do trvalého upravení jejich poměrů dávaní na odpočinek, nýbrž buď jim udělena dovolená s plnými služebními platy a přídatky, ačli nemají podle § 1 nároku na větší výhodu.

§ 3.

Rodinám padlých, nebo nezvěstných učitelů-legionářův a vojákův československé armády z doby po 28. říjnu, budtež dopláceny a dále vypláceny všechny služební příjmy a přídatky tak, jako kdyby učitelé ti byli na živu a ve službě školní, a to po dobu, než budou zaopatřovací požitky po padlých a nezvěstných učitelích těch zákonem trvale upraveny. Avšak i toto ustanovení platí s výhradou, nemají-li rodiny ty podle § 1 nároku na větší výhody.

§ 4.

Učitelé, příslušníci československé armády (legionáři a vojáci z doby po 28. říjnu 1918) a váleční zajatci, kteří byli zbaveni školní služby, budtež opětně ustanoveni na bývalé, nebo alespoň stejnými požitky nadané místo, budiž jim se zpětnou platností vypláceno služné se všemi přídatky, a celá doba od zproštění školní služby za-

počítána do služebního postupu. Těm, kteří byli zbaveni pouze služebních příjmů, budiž vyměřen náležitý plat se všemi přídatky ode dne zastavení příjmů. Ženatým, jejichž rodinám bylo vypláceno místo služného pouze výživné, budiž toto výživné doplněno ode dne zastavení služného na plné služební příjmy se všemi přídatky.

§ 5.

V těch zemích, kde učitelům-vojákům, pokud náleželi k mužstvu, nebyly v době jejich vojenské služby vypláceny plné služební příjmy, budtež nevyplácené rozdíly nahrazeny.

§ 6.

Učitelům, kteří byli povoláni k vojenské službě jako učitelé výpomocní, buď doba ve službě vojenské ztrávená započítána do služebního postupu podle §§ 15, 16, 17, 37 a 38 zákona ze dne 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n. Ušlé služební příjmy budtež jim za tu dobu až do nového ustanovení nahrazeny, a to nehledě na to, zdali jim byla místa rezervována nebo byli-li služby zproštěni.

§ 7.

Odehovančím učitelských ústavů a výpomocným učitelům, kteří vykonali zkoušku dospělosti, ale nemohli pro vojenskou povinnost zkoušku způsobilosti do dvou let vykonati, buď na vysvědčení způsobilosti připojena doložka osvědčující, že vysvědčení to má po stránce právní takovou platnost, jako kdyby bylo vydáno v nejbližším zkušebním období po uplynutí dvou let od zkoušky dospělosti. Tato výhoda se však přiznává jen těm, kteří vykonají zkoušku způsobilosti nejdříve do dvou let po propuštění z vojenské služby. Ministr vyučování může v případech hodných pozornosti tuto lhůtu prodloužiti. Těmto učitelům započítají se všechna léta vojenské služby i dosavadní školské praxe do služebního postupu podle zákona ze dne 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n., tak, jako kdyby byli nastoupili službu prvního dne měsíce, následujícího po složení zkoušky dospělosti.

§ 8.

Náklad na vydání, spojená s provedením tohoto zákona, hraditi budou až do konečné úpravy posavadních poměrův nynější vydržovatelé školství.

§ 9.

Ministru školství a národní osvěty se súčastněnými ministry se ukládá, aby zákon provedl.

§ 10.

Zákon tento platí ode dne vyhlášení se zpětnou působností na den 25. července 1914.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.	Stříbrný v. r.
Staněk v. r.	Švehla v. r.
Habrman v. r.	Prášek v. r.
Klofáč v. r.	Hampl v. r.
Dr. Heidler v. r.	Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a nepřítomného ministra pro zásobování lidu.

Čís. 471.

Zákon ze dne 24. července 1919,

týkající se zatímních opatření k ochraně známek.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Článek I.

Známky ochranné, které u některé obchodní a živnostenské komory bývalé říše rakousko-uherské do dne vyhlášení tohoto zákona zapsány byly, budou chráněny v území republiky Československé s prioritou původní přihlášky, prohlásí-li majitel známky, pokud tak již před zmíněnou vyhláškou náležitě neučinil, do tří měsíců po dnu, který nařízením bude stanoven, příslušné obchodní a živnostenské komoře v tuzemsku, resp. majitel známky, chráněné pro podnik mimo republiku Československou za podmínek reciprocity, obchodní a živnostenské komoře v Praze, že se domáhá ochrany známkové pro oblast československého státu.

Žadatelé předložíte současně s ohláškou tři exempláře známky, jejíž identitu potvrdí obchodní a živnostenská komora, u níž známka byla původně zapsána, a žadatelé, jejichž známky zapsány jsou u některé obchodní a živnostenské komory bývalého Rakouska-Uherska, území Československé republiky vyjímaje, mimo to ověřený výtah ze známkového rejstříku.

Uplynulá doba trvání ochranné známky se do desetiletí ochrany počítá.

Známky cizozemců, které byly zapsány buď jen u obchodní a živnostenské komory ve Vídni neb jen u obchodní a živnostenské komory v Budapešti, budou chráněny na žádost v celém území

republiky Československé s původní prioritou, avšak v území, kde platnosti doposud neměly, pouze s výhradou práv třetích.

Článek II.

Zákon ze dne 27. června 1908, č. 123 ř. z., pokud jím agendy známek přikázány byly ministerstvu veřejných prací, pozbývá platnosti.

Článek III.

Nařízení ministerstva veřejných prací v dohodě s ministerstvem obchodu ze dne 24. června 1915, č. 177 ř. z., zrušuje se s tím, že lhůta v § 1, poslední odstavec, řečeného nařízení stanovená, počíná dnem působnosti tohoto zákona.

Článek IV.

Zákony ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., ze dne 17. března 1913, č. 65 ř. z., a zákon ze dne 30. července 1895, č. 108 ř. z., ponechávají se v platnosti se změnami níže uvedenými a rozšiřuje se zároveň jejich platnost na veškeré území státu československého.

Článek V.

Zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., pozměněný novelou ze dne 17. března 1913, č. 65 ř. z., se mění takto:

§ 3, č. 1. nahraňuje se tímto ustanovením: obsahují výhradně obraz nebo jména presidenta republiky nebo jiných osob o stát zasloužilých a všeobecně známých.

§ 4 nahraňuje se následujícím ustanovením: Takové známky, při nichž obraz nebo jména presidenta republiky nebo jiných osob o stát zasloužilých a všeobecně známých, veřejný znak nebo vyznamenání tvoří součást jejich, dovoleno registrovati jen tehdy, když na základě nynějších ustanovení právo k užívání těchto zvláštních značek bylo dříve prokázáno.

V § 15 nahraňují se slova: „pět zlatých“ slovy: „padesát korun“.

Spory v § 30, odstavec 1. uvedené jest znovu zahájiti.

Článek VI.

Paragrafy 32, odst. 4., 33, 34 a 35 zákona ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., resp. články V., odst. 3., VI. a VII. novely ze dne 17. března 1913, č. 65 ř. z., se zrušují.

Článek VII.

Zákon ze dne 30. července 1895, č. 108 ř. z., mění se takto:

Předposlední odstavec § 4 doplňuje se tímto ustanovením: Lhůty od 28. října 1918 uplynulé prodlužují se o 6 měsíců, počínaje dnem, kterého ochranná známka byla v tuzemsku ohlášena.